Dosarul nr.4r-5127/25
4-22025488-02-4r-16122025

D E C I Z I E

31 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Bologan Ana
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul S.R.L „Verwaltung” declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 22.02.2022, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, Prisacari Andrei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. PVISM-2021-01686 din 22.02.2022, în baza art.55 alin.(1) lit. d) Codul contravențional, în privința SLR „Verwaltung”, pe faptul că, în urma vizitei inspectorului la fața locului și solicitării directe a documentației și a altei informații, de către persoana controlată, au fost prezentate actele care confirmă neachitarea plăților de compensare și a restanțelor salariale în raport cu salariata Virginia Bostan.

2. Ca rezultat al efectuării controlului inopinat în cadrul SRL „Verwaltung”, de către administrația întreprinderii vizate au fost admise următoarele încălcări în ce privește respectarea legislației muncii și anume: 1) administrația SRL „Verwaltung” în cazul rezilierii contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan nu a efectuat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite în mărime de 4468,82 lei, prin ce nu se respectă prevederile art.119 alin.(1) din Codul Muncii. 2) Angajatorul nu respectă termenele de efectuare a achitărilor în cazul încetării contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan în mărime de 2500,00 lei, contrar prevederilor art.143 din Codul Muncii.

3. În privința lui SLR „Verwaltung” a fost pornit proces contravențional pentru comiterea contravenției prevăzute de art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025, a fost hotărât: 1) Se recunoaște vinovat SLR „Verwaltung”, c/f *****, adresa juridică mun. *****, administrator Sergiu Ceban, de comiterea contravenției prevăzute de art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional, stabilindu-i sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 7 500 (șapte mii cinci sute) lei. 2) În conformitate cu prevederile art.34 alin.(3) Codul contravențional, se explică SLR „Verwaltung” că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. 3) Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, amplasat pe adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 200.

5. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, administratorului S.R.L „Verwaltung” Ceban Sergiu a depus recurs prin care solicită: 1) Să se admită recursul declarat de contravenientul S.R.L. „Verwaltung” c/f *****. 2) Să se caseze hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 24 octombrie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința S.RX. „Verwaltung” c/f *****, de comitere a c potrivit art.55 alin.3), lit. d) Codul contravențional şi remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

6. În motivarea recursului menționează că hotărârea judecătorească contravențională menționată, nu întrunește prevederile art.462 Codul contravențional, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția şi pune în imposibilitate pe recurent de a-și argumenta pe deplin temeiurile pentru recurs. Instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar şi anume, nu a stabilit și nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, nu a analizat și cercetat toate probele pro şi contra care indică la persoana celui vinovat, mai mult ca atât nu a făcut şi apreciere corectă declarațiilor contravenientului, victimei, martorului şi agentului constatator, dîndu-i faptei săvârșite o încadrare juridica greșită, astfel a emis o hotărâre. Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanța de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre

garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garsia Ruiz, 26). În sensul art. 6 alin.(1) a Contravenției, instanța de judecată trebuie să indice cu suficienta claritate motivele pe care îşi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu cu concluzia uneia din părți. Prin urmare, instanța de fond tară a supune aprecierii motivate invocate de către contravenient cu referire la procesul-verbal cu privire la contravenție, în mod necondiționat, a constatat vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate prin procesul-verb al cu privire la contravenție. Astfel, analizând materialele cauzei se constată lipsa elementului volitiv al comiterii faptei contravenționale din partea contravenientului, or agentul constatator la etapa acumulării probelor nu a prezentat nici o dovadă a instanței contravenientului. Tot odată nu a putut fi identificată anume dorința făptuitorului de a comite această contravenție şi prin urmare, nu există în cazul dat factorul volitiv care l-a determinat pe făptuitor să încalce prevederile legate de muncă. În alți termeni, voința lăuntrică a făptuitorului s-a realizat datorită faptului că acesta a discutat cu agentul constatator, în urma căruia ultimul a ajuns la concluzia despre vinovăție. Mai mult ca atât în acțiunile contravenientului lipsește unul din elementele constitutive ale contravenției vinovați a sub forma intenției directe, circumstanțe ce duc la lipsa faptului contravenției în acțiunile acestuia. Cât privește necesitatea sancționării în baza art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional prin faptul că contravenientul în cazul rezilierii contractului individual de muncă cu salariata Bostan Virginia nu a efectuat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite în mărime de 4468,82 lei, şi nu a respectat termenele de efectuare a achitărilor în cazul încetării contractului individual de muncă cu salariata Bostan Virginia în mărime de 2500,00 lei, or, din motivul că Bostan Virginia nu deținea cârd salarial, ultima urma imediat după încetarea contractului individual de muncă sa se prezinte la sediul contravenientului în contabilitate ca să-şi ridice sumele menționate, dar din motive necunoscute ultima nu s-a prezentat. Prin urmare, autorul menționează faptul că nenumărate ori atât telefonic cât şi în scris salariata Bostan Virginia a fost informată despre faptul ca să se apropie la sediul companiei «Verwaltung» S.R.L., pentru a-şi ridica plata pentru salariu în mărime de 2500,00 lei şi plata pentru salariul nefolosit în

mărime de 4468,82 lei, fapt confirmat şi prin răspunsul cu nr.99 din 22.03.2022 (Anexat la materialele dosarului) la notificarea din 16.03.2023 prin care contravenientul repetat îi solicită salariatei Bostan Virginia să se apropie în fiecare zi de luni între orele 08:00 şi 17:00 pe adresa mun. Chișinău, str. Ion Inculeţ nr.105/2 pentru a ridica salariul şi restul plăților ce-i revin conform legislației în cazul încetării raportului individual de muncă. Din care motiv salariata Bostan Virginia nu s-a prezentat din data încetării contractului individual de muncă până în prezent pentru a-şi ridica salariul şi restul plăților ce-i revin conform legislației în cazul încetării raportului individual de muncă nu este cunoscut, cu toate ca ne-ani declarat permanent deschiși pentru evitare unor raporturi litigioase. Conform art.425 alin.(1), (2), (5), (6) şi (7) Codul contravențional, Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modil stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elemente de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire Ia contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiilor persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiecte şi documente ridicate, constatările tehnico-ştiinţifîce şi medico-1 egale, raportul de expertiză. Sunt admise probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe date care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor științifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor omului şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului de apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesul contravențional se aplică în mod corespunzător prevederilor Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În concluzie la cazul dedus judecății persoana în privința căruia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravențiilor menționate, nu este pusă în situația de a-şi proba învinuirea şi pe cale de consecință, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente şi utile vinovăția persoanei. În materialele cauzei nu sunt anexate probe care să confirme vinovăția contravenientului în comiterea celor imputate şi demonstrarea vinovăției contravenientului în faţa instanței de judecată nu a fost

asigurat cu dreptul de apărare, cu prezentarea probelor pertinente (imagini foto, video, etc) în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție. În asemenea circumstanțe, pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are valoare juridică prestabilă, se consideră că simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională. Cu atât mai mult că, contravenientul nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa, lucru confirmat prin depunerea contestației asupra procesului-verbal cu privire la contravenție. Din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite şi subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator a pus în în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție. De menționat, că lipsa unor alte probe doveditoare, certe şi echitabile denotă în consecință caracterul ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind insuficientă probarea faptei contravenționale doar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție şi afirmațiile agentului constatator. Prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție a fost supus atenției CEDO (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea prin hotărârea din data de 04 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care şi prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor abuzuri din parte autorităților, prezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul art.6 din convenție. Reieterind importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept «penală», a unei astfel de garanţii destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale şi autoritățile să-i urmărească şi pedepsească, Curtea consider că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art.6 din CEDO. Curtea a reiterat că prezumția de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate şi poziționează contravenientul într-o situație dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalității părților în proces. În acest sens, este de reamintit ca unul din principiile fundamentale ale procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator şi orice dubii profită contravenientul. Din aceaste considerente la pornirea procesului contravențional şi întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. Nu sunt anexate la materialul dat probe concludente şi pertinente, care dovedeşte faptul comiterii contravenției, iar procesul-verbal cu privire la

contravenţie întocmit de agentul constatator este lovit de nulitate deoarece nu sunt consemnate datele şi faptele indicate în art.443 al Codului contravențional. Conform art.5 alin.(2) Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extinctivă defavorabilă în aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Conform art.7 Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovată vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Potrivit art.375 alin.(3) Codul contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în favoarea învinuitului care pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. Conform art.378 alin.(1), (2) şi (3) Codul contravențional, în procesul contravențional autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod. Pe parcursul procesului contravențional, părțile au dreptul să fie asigurate de un apărător (avocat). În momentul pornirii procesului contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională, este obligată să aducă la cunoștință persoane pasibile de răspundere contravențională dreptul ei de a fi asistat de un apărător. Conform art.382 alin.(1), (2), (3), (5), (6) şi (7) Codul contravențional, citarea este o procedură prin care autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională asigură prezentarea persoane în fața sa pentru desfășurarea normală a procesului contravențional. Citarea se face prin invitația scrisă, care se înmmează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă. Citarea se face în aşa fel ca persoana chemată să primească invitația cu cel puțin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte în fața autorității respective. în cazul în care nu anunță autoritatea despre imposibilitatea de se prezenta la data, ora şi locul indicate în citație ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supuse amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 CPP, sau aducerii silite. Acțiunea procedurală de citire a persoanei în timpul procesului contravențional se efectuează conform art.237-242 CPP. Actele de procedură se comunică persoanei potrivit regulilor de citare. Conform art.384 alin.(2) lit. a) Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional are dreptul la apărare. Conform art.445 Codul contravențional, ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor şi faptelor indicate la art.443 are ca efect nulitatea acestuia. Conform art.458 Codul contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată

sa determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul convenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost primit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării si, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art.460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale pronuţîndu-se prin hotărîre asupra aspectelor faptic şi juridic al cauzei. Potrivit prevederilor art.461 Codul contravenţional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată veunul din temeiurile prevăzute la art.art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional. Conform art.467 alin.(l) şi (2) Cod contravenţional, hotărîrea judecătorească contravenţională poate fi atacata cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz. Recursul poate fi declarat în numele pârtilor şi de către apărător, iar în numele contravenientului arestat, şi de către soţ/soţie. Conform art.473 alin.(l) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv, b) este inadmisibil; c) este nefondat, 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute de art.441, b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în prima instanță dacă este necesară admiterea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33- 35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

7. Conform art.471 alin.(1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

8. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima

instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi admis, cu casarea parțială, inclusiv din alte motive, a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025, în partea aplicării sancțiunii contravenționale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care procesul contravențional să fie încetat în legătură cu intervenirea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale.

9. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. a) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art.441.

10. Potrivit materialelor cauzei s-a constat că, la data de 22.02.2022, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, Prisacari Andrei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. PVISM-2021-01686 din 22.02.2022, în baza art.55 alin.(1) lit. d) Codul contravențional, în privința SLR „Verwaltung", pe faptul că, în urma vizitei inspectorului la fața locului și solicitării directe a documentației și a altei informații, de către persoana controlată, au fost prezentate actele care confirmă neachitarea plăților de compensare și a restanțelor salariale în raport cu salariata Virginia Bostan.

11. Ca rezultat al efectuării controlului inopinat în cadrul SRL „Verwaltung", de către administrația întreprinderii vizate au fost admise următoarele încălcări în ce privește respectarea legislației muncii și anume: 1) administrația SRL „Verwaltung" în cazul rezilierii contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan nu a efectuat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite în mărime de 4468,82 lei, prin ce nu se respectă prevederile art.119 alin.(1) din Codul Muncii. 2) Angajatorul nu respectă termenele de efectuare a achitărilor în cazul încetării contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan în mărime de 2500,00 lei, contrar prevederilor art.143 din Codul Muncii.

12. În privința lui SLR „Verwaltung" a fost pornit proces contravențional pentru comiterea contravenției prevăzute de art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional.

13. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025, a fost recunoscut vinovat SLR „Verwaltung", c/f *****, adresa juridică mun. *****, administrator Sergiu Ceban, de comiterea contravenției prevăzute de art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional, stabilindu-i sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 7 500 (șapte mii cinci sute) lei. În conformitate cu prevederile art.34 alin.(3) Codul contravențional, se explică SLR „Verwaltung" că, este în drept să

achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

14. În conformitate cu art.440 alin.(1) Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Potrivit alin.(2), agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

15. La caz, se atestă că, Inspectoratul de Stat al Muncii a fost sesizat de către Virginia Bostan, iar în urma anchetei enunțate în privința SLR „Verwaltung" a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

16. Potrivit controlului exercitat de agentul constatator al Inspectoratului de Stat al Muncii, instanța a constatat cert că, administrația SRL „Verwaltung" în cazul rezilierii contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan nu a efectuat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite în mărime de 4468,82 lei, prin ce nu se respectă prevederile art. 119 alin. (1) din Codul Muncii: angajatorul nu respectă termenele de efectuare a achitărilor în cazul încetării contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan în mărime de 2500,00 lei, contrar prevederilor art. 143 din Codul Muncii.

17. Potrivit art.442 alin.(1) Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

18. Colegiul penal relevă că, art.374 alin.(3) Cod contravențional, stabilește că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

19. Analizând cele constatate de prima instanță în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că instanța a ajuns în mod întemeiat la concluzia că, organul

constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului - verbal cu privire la contravenție este temeinică.

20. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar făptuitorului S.R.L „Verwaltung" i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul - verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul - verbal cu privire la contravenții.

21. Așadar vinovăţia SRL „Verwaltung", se confirmă prin: - procesul verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 22.02.2022, prin care a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 55 alin. (3) lit. d) Cod contravenţional; procesul-verbal de control nr. nr. ***** din 22 noiembrie 2021, care atestă că, 1) administrația SRL „Verwaltung" în cazul rezilierii contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan nu a efectuat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite în mărime de 4468,82 lei, prin ce nu se respectă prevederile art. 119 alin. (1) din Codul Muncii. 2) Angajatorul nu respectă termenele de efectuare a achitărilor în cazul încetării contractului individual de muncă cu salariata Virginia Bostan în mărime de 2500,00 lei, contrar prevederilor art. 143 din Codul Muncii; realizarea planului de remediere din 22 decembrie 2021, care atestă că, SRL „Verwaltung" nu a îndeplinit prescripțiile stabilite de Inspectoratului de Stat al Muncii; ordinul nr. 61 din 08 septembrie 2021, care atestă, desfacerea contractului individual de muncă cu Virginia Bostan; nota informativă din 18 noiembrie 2021, care atestă că, suma restantă spre achitare lui Virginia Bostan constituie suma de 6968 lei. Astfel, vinovăția S.R.L „Verwaltung" a fost confirmată prin totalitatea probelor cercetate sub toate aspectele din punct de vedere al pertinenței, veridicității.

22. Prin urmare, comiterea contravenției prevăzute de art.55 alin.(3) lit.d) Codul contravențional rezultă din prevederile legale menționate şi starea de fapt stabilită. Mai mult, la materialele cauzei lipsește o careva confirmare a recepționării scrisorii SRL „Verwaltung" nr. 99 din 22.03.2022 (f.d. 42), de către cet. Virginia Bostan.

23. Conform art.119 alin.(1) Codul muncii, în caz de suspendare (art.76 lit.e) şi m), art.77 lit.d) şi e) şi art.78 alin.(1) lit.a) şi d)) sau încetare a contractului individual de

muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

24. Conform art.143 alin.(1), (2) Codul muncii, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu - în ziua eliberării; b) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.) – cel târziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitările. Dacă se contestă cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, angajatorul este obligat, în orice caz, să-i plătească, în termenele prevăzute la alin. (1), suma necontestată.

25. Respectiv, prin acţiunile sale SRL „Verwaltung” a comis contravenția prevăzută de art.55 alin.(3) lit. d) Codul contravențional, care prevede răspundere pentru încălcarea legislaţiei muncii, manifestată prin: refuzul angajatorului de a acorda concedii anuale de odihnă potrivit modului stabilit de lege.

26. În continuare, se menționează faptul că, conform dispoziției art.461 Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit prevederilor art. 441 alin. 1 lit. b) Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu este identificat făptuitorul şi/sau termenul prescripției tragerii la răspundere contravențională a expirat se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20-31.

27. Colegiul penal constată că la caz sunt aplicabile prevederile art.30 din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii contravenției și al întocmirii procesului-verbal de contravenție, care menționează că prescripția înlătură răspunderea contravențională. Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

28. În continuare, Colegiul penal relevă că, conform art. 30 Codul contravențional (1) Prescripția înlătură răspunderea contravențională. (2) Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an. (9) În cazul contravenției continue şi al contravenției prelungite, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau a inacțiunii.

29. Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că acțiunile S.R.L ,,Verwaltung” au fost corect încadrate în baza art.55 alin.(3) lit.d) Codul contravențional, vinovăția

acestuia este deplin dovedită, în privința acestuia urmând a fi înlăturată răspunderea contravențională în temeiul expirării prescripției aplicării sancțiunii pentru această contravenție, prevăzut de art.30 Codul contravențional.

30. Colegiul reține că momentul în care hotărârile primei instanțe devin definitive poate fi stabilit prin raportare la articolul 466 alin. (2) pct. 4)-6), iar cele ale instanței de recurs prin raportare la articolul 466 alin. (4) din Codul de procedură penală.

31. În contextul celor menționate, Colegiul penal menționează că, în special atunci când cauza contravențională este remisă spre examinare după competență în fond instanței de judecată, hotărârea de judecată poate fi atacată cu recurs. Recursul suspendă executarea sancțiunii contravenționale, fără a suspenda curgerea termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârșit contravenția se sustrage de la procesul contravențional.

32. Cu aplicabilitate la cele reiterate, se constată că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, fapta contravențională de care se face vinovată S.R.L „Verwaltung”, a fost comisă la data de 22.02.2022, când a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, astfel încât, termenul de prescripție stabilit expres de legiuitor, în lipsa unei hotărâri definitive, a expirat. În acest context, Colegiul penal reține că, la momentul parvenirii cauzei în instanța de recurs, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale deja era expirat.

33. Așadar, cu referire la cele enunțate supra şi luând în considerare că de la data săvârșirii contravenției de către S.R.L „Verwaltung” şi până la data examinării cauzei contravenționale în instanța de recurs s-a scurs o perioadă de timp mai mare de un an, instanța de recurs consideră necesar de a înceta procesul contravențional în legătură cu survenirea prescripției răspunderii contravenționale, or, expirarea termenului de prescripție înlătură răspunderea contravențională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

34. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul S.R.L „Verwaltung”, casează parțial, hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025, în partea aplicării sancțiunii contravenționale, și în această parte pronunță o nouă hotărâre prin care, procesul contravențional în privința S.R.L „Verwaltung” în baza art.55 alin.(3) lit.d)

Codul contravențional, se încetează în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Se mențin celelalte dispoziții ale hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.4r-1189/2025 din 24 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Bologan Ana

judecător Proca Mihail